

[Petra Petersen.]

Vi foragter ikke mælk og vitamintilskud, men vi mener, børnene bør have begge dele sammen med maden, og vi tror ikke, at det er nok at give børnene vitaminer, hvis de ikke får mad. Jeg kan iøvrigt henvide til, hvad det ærede medlem hr. Poul Claussen sagde forleden dag under behandlingen af apotekerlovforslaget, at vitaminer hentes man hos grønthandleren. Det er sikkert rigtigt. Man henter vitaminerne gennem en sund kost, og det er den, børnene skal have i skolen. At de desuden behøver visse præparater, levertran og vitaminer, er så ligetil.

Det er et ønske i befolkningen, at man genindfører skolefrokosten i den form, den havde før nedskæringen. Derfor har vi fremsat vort forslag om at ophæve begrænsningen fra 1951, og det skulle glæde mig meget, om dette lovforslag ville blive villigt modtaget, uanset at den højtærede socialminister har lovet at se på sagen senere.

Kaj Andresen: Det er en beundringsværdig iver, det ærede medlem fru Petra Petersens parti udviser ved fremsættelsen af den række lovforslag, vi her behandler, også dette om skolebespisningen. Jeg har bare lidt vanskeligt ved at forstå, hvad egentlig hensigten er med dette forslag. Det er efter min opfattelse overflødig. Det ærede medlem ved, at ved behandlingen i fjor af det af den daværende socialminister fremsatte forslag om at udskyde revisionen to år blev resultatet af udvalgsforhandlingerne, at revisionen skulle finde sted i folketings-samlingen 1953—54. Den højtærede socialminister har da også meddelt i dag, at der foretages en undersøgelse i socialministeriet, og når den er endt, vil der blive fremsat et forslag. Desuden befinder vi os lige midt i en skolebespisningsperiode, hvorfor en eventuel ændring i øjeblikket ikke kan komme til at gælde i indeværende år.

Princippet i det foreliggende forslag, hvorved man udvider bespisningsperioden til at gælde hele året og udvider skolebespisningen til at gælde for alle børn, har vi fra socialdemokratisk side gjort os til talsmænd for ved tidligere lejligheder, men jeg vil dog foretrække, at en mere indgående behandling af denne sag venter, til socialministeren efter endt undersøgelse fremsætter lovforslag herom. Jeg agter derfor

efter forhandlingens afslutning at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg.

Foged: Fra mit partis side kan vi tiltræde den højtærede socialministers udtalelse om, at et forslag om skolebespisning vil blive behandlet senere, når den revisionsbestemmelse, som kom ind i loven i fjor, i løbet af denne samling bliver aktuel. Vi håber, at ministeren til det tidspunkt kommer med et forslag, som kan samle alle partier.

Principielt er vi tilhængere af skolebespisning, men under ganske bestemte former. Ved „former“ tænker jeg ikke på, hvilken mad børnene skal have, eller hvordan denne sag skal gribes an, men den måde, betalingen skal finde sted på, og jeg kunne ønske ganske kort at resumere vort synspunkt, for at den højtærede minister i sit forslag eventuelt kan tage hensyn til det. Jeg har i det ærede medlem fru Petra Petersens fremsættelsestale lagt mærke til et par sætninger, som jeg gerne vil have lov til at citere. Der står:

„Det ville være ønskeligt, om man kunne gøre denne lov obligatorisk for alle kommuner.“

Og videre:

„Men for at lette det for de kommuner, der ønsker at gennemføre skolebespisning, foreslår vi i § 3 en ny fordeling af udgifterne, således at kommunernes direkte udgifter refunderes med $\frac{1}{3}$ af staten og $\frac{1}{3}$ af den kommunale udligningsfond.“

Ja, sådan er netop problemet i sin mest enkle form. Såfremt andre skal betale, bliver det lettere for kommunerne at gennemføre det. Kun få landkommuner har benyttet denne lov tidligere, og vi er stadig i vort parti af den mening, at vi her lovgiver om forhold, der har interesse rent lokalt, og som derfor også må løses lokalt. Ansvaret for at oprette skolebespisning må bæres af den stedlige kommunalbestyrelse og ske i det omfang, man finder økonomisk forsvarligt lokalt. Vi anerkender en udgiftsfordeling over staten og den mellemkommunale udligningsfond, når det drejer sig om landsomfattende opgaver såsom skolevæsen, alders- og invaliderente m. m., men opgaver, der opstår lokalt, må løses lokalt, også pengemæssigt. Forslagsstillerens udtalelse om, at det vil lette gennemførelsen at lade staten yde $\frac{1}{3}$ og den mellemkommunale udlig-